

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBEČNÁ ČÁST

A) Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaný zákon stanovuje práva a povinnosti pro celou řadu vybraných plastových výrobků, a to především jednorázových plastových výrobků, které nejsou vyrobeny, navrženy či uváděny na trh tak, aby mohly být během svého životního cyklu vícekrát využity nebo mohly projít několika cykly tím, že budou vráceny výrobcí k opětovnému naplnění, nebo opětovně použity ke stejnému účelu, ke kterému byly určeny. Plastovými výrobky, pro které navrhovaný zákon stanovuje nová pravidla k omezení jejich dopadu na životní prostředí, jsou obalové plastové výrobky (nádoby na potraviny, nápojové kelímky apod.).

Práva a povinnosti podnikajících fyzických osob a právnických osob při nakládání s obaly, zpětném odběru a využití odpadu z obalů upravuje platný zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů. Nakládáním s obaly se rozumí výroba obalů, uvádění obalů na trh nebo do oběhu a rovněž použití, úprava a opakované použití obalů. Dále zákon o obalech upravuje působnost správních orgánů, registrační a evidenční poplatky, ochranná opatření, opatření k nápravě a přestupky. Co se týče nakládání s odpady z obalů, použije se zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pokud zákon o obalech nestanoví jinak. Zákon o obalech je tedy zvláštním právním předpisem ve vztahu k zákonu o odpadech.

V době přípravy navrhovaného zákona procházelo legislativním procesem (konkrétně projednáváním v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky) několik návrhů zákonů majících za cíl nově upravit pravidla v zásadě celého odpadového hospodářství v České republice (návrhy nového zákona o odpadech, nového zákona o výrobcích s ukončenou životností, změnového zákona a novely zákona o obalech). Ministerstvo životního prostředí proto zvažovalo různé varianty stanovení pravidel regulujících vybrané plastové výrobky (např. zapracování právních norem do návrhu zákona o výrobcích s ukončenou životností) a nakonec zvolilo formu samostatného zákona, doplněného v jedné části o novelu zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů. Tento navrhovaný zákon byl následně při předložení do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky rozdělen podle připomínky obsažené ve stanovisku předsedkyně Legislativní rady vlády na dva samostatné zákony, návrh zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí a návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí.

Podrobnější popis a zhodnocení současného stavu je součástí Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA) ve vztahu k jednotlivým hodnoceným oblastem.

Platná právní úprava, jež je obsažena v zákoně o obalech, nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace. Oblast nakládání s obaly a odpady z obalů je jednou z oblastí technické ochrany životního prostředí a vzhledem ke svému charakteru nikterak nezasahuje do principů zákazu diskriminace a rovnosti mužů a žen.

B) Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Cílem předkládaného návrhu zákona je transpozice ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (dále také „směrnice 2019/904“) do českého právního řádu. Navrhovaný zákon především upravuje příslušná práva a povinnosti osob uvádějících obaly nebo obalové prostředky na trh nebo do oběhu tak, aby došlo k naplnění cílů směrnice, a vztahuje se na celou řadu plastových výrobků.

Návrh směrnice předložila Evropská komise (dále jen „Komise“) již v květnu 2018 za účelem omezení plastového odpadu v mořích a oceánech, který ohrožuje ekosystémy, biodiverzitu a lidské zdraví. Předložení návrhu směrnice bylo taktéž dalším krokem k podpoře cirkulární ekonomiky po směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/720 ze dne 29. dubna 2015, kterou se mění směrnice 94/62/ES, pokud jde o omezení spotřeby lehkých plastových nákupních tašek, a těsně předcházelo přijetí tzv. balíčku k oběhovému hospodářství EU¹⁾. Směrnice 2019/904 je také součástí takzvané „European Strategy for Plastics in a Circular Economy“ (Evropské strategie pro plasty v oběhovém hospodářství)²⁾, jejímž cílem je mj. chránit životní prostředí před znečištěním plastovým odpadem.

Podle rozborů plastového odpadu nalezeného v mořích a na plážích přímořských členských států EU Komise navrhla regulaci zaměřenou na nejčastěji se vyskytující odpad z plastových výrobků. Ten se v mořích a oceánech hromadí a plastová rezidua byla nalezena v mnoha druzích mořských živočichů – želvách, tuleních, velrybách, ptácích, rybách či koryších. Tím pádem se tato rezidua dostávají i do potravního řetězce. Kromě poškozování životního prostředí a ohrožování zdraví lidí toxickými látkami má plastový odpad negativní dopady také na turismus, rybářství a lodní dopravu. Podle Komise je plast užitečným a ekonomicky hodnotným materiálem, musí být však hospodárněji využíván a více recyklován.

Navrhovaný zákon v souladu s čl. 6 a 7 směrnice 2019/904 stanovuje určité požadavky na samotné plastové výrobky:

- plastové nádoby na nápoje o objemu až tři litry, které mají uzávěry a víčka vyrobené z plastu, mohou být uváděny na trh pouze tak, že uzávěry a víčka zůstanou během fáze určeného použití výrobku připevněny k nádobě,
- nápojové lahve o objemu až tři litry, které se vyrábějí z polyethylentereftalátu jakožto hlavní složky (PET lahve), obsahovaly od r. 2025 alespoň 25 % recyklovaných plastů, a všechny plastové nápojové lahve o objemu až tři litry od r. 2030 obsahovaly alespoň 30 % recyklovaných plastů; v případě osob plnících povinnost v rámci

¹⁾ Tzv. balíček k oběhovému hospodářství EU tvoří zejména čtyři směrnice EU: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/849 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností, 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/852 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech.

²⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Evropská strategie pro plasty v oběhovém hospodářství“ [COM (2018) 28 final]

sduženého plnění prostřednictvím autorizované obalové společnosti se obsažený podíl recyklovaných plastů vypočítá jako průměr za příslušnou autorizovanou obalovou společnost pro všechny dané obaly uvedené na trh nebo do oběhu za daný kalendářní rok těmito osobami,

Návrh zákona dále v souladu s čl. 8 směrnice 2019/904 požaduje, aby byly zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce pro určité druhy vybraných plastových výrobků. Pro obalové výrobky tyto systémy již zavedeny jsou dle zákona o obalech (možnost sduženého plnění prostřednictvím autorizované obalové společnosti). Vzhledem k charakteru povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti výrobce je v praxi problematické tyto povinnosti plnit individuálně (hradit obcím náklady vynaložené na úklid odpadu z daných vybraných plastových výrobků, jehož se koneční uživatelé protiprávně zbavují mimo místa určená k jeho odkládání či náklady na soustředování odpadu v rámci obecního systému odpadového hospodářství a přepravu a zpracování).

Není-li osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu usazená v České republice, je dle současného znění zákona o obalech oprávněna si za účelem plnění povinností stanovených tímto zákonem určit pověřeného zástupce na základě písemné smlouvy; pokud ovšem prodává přímo konečným uživatelům do České republiky z jiného státu, kde je usazena, určité obaly nebo obalové prostředky, určí si pověřeného zástupce povinně. Totéž platí i pro osobu usazenou v České republice dodávající tyto obaly nebo obalové prostředky prostřednictvím prostředků komunikace na dálku přímo konečným uživatelům v jiném členském státě.

Na čl. 8 směrnice 2019/904 stanovující mj., že výrobce musí pokrývat náklady na osvětová opatření podle čl. 10, navazuje čl. 10 stanovující samotná osvětová opatření. Návrh zákona dle něho stanovuje, že výrobce určených plastových výrobků (např. nádob na potraviny a nápoje, nápojových kelímků) je povinen v rámci osvětové činnosti informovat konečné uživatele především o dostupnosti opětovně použitelných alternativ a systémech opětovného použití vybraných plastových výrobků, o vhodných způsobech nakládání s odpady z vybraných plastových výrobků, negativních dopadech protiprávního zbavování se odpadu z vybraných plastových výrobků mimo místa určená k jeho odkládání na životní prostředí, zejména na mořské prostředí, a dopadu nevhodných způsobů zbavování se odpadu z vybraných plastových výrobků na kanalizační síť.

Čl. 4 směrnice 2019/904 vyžaduje přijetí opatření ke snížení spotřeby nápojových kelímků a nádob na potraviny k okamžité spotřebě; za tímto účelem bude osvětová činnost zaměřena zvláště na tyto specifické obaly (resp. obalové prostředky). Ke snížení spotřeby bude sloužit uložení povinností podle zákona o obalech již k obalovému prostředku a tzv. ekomodulace, nástroj obsažený již v předchozí novele zákona o obalech.

Čl. 9 směrnice 2019/904 stanovuje cíle pro zajištění tříděného sběru plastových nápojových lahví o objemu až tři litry za účelem recyklace. Povinnost dosáhnout od 1. ledna 2025 minimálně 77 % hmotnosti těchto obalů a od 1. ledna 2029 minimálně 90 % hmotnosti těchto obalů uvedených v daném kalendářním roce na trh nebo do oběhu je uložena osobám uvádějícím tyto obaly na trh nebo do oběhu, obdobně jako cíle pro využití odpadu z obalů v platném zákoně o obalech.

Navrhovaný zákon také stanovuje evidenční a ohlašovací povinnosti za účelem splnění povinností každoročního reportingu Komisi podle č. 13 odst. 1 směrnice 2019/904.

Předkládaná právní úprava vzhledem ke svému charakteru nemá žádné dopady z hlediska zákazu diskriminace a rovnosti mužů a žen.

C) Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Nízká výrobní cena plastů a vysoká variabilita jejich použití znamená, že je tento materiál přítomný v životě každého člověka. Plasty hrají v rámci hospodářství užitečnou úlohu a jsou využitelné v mnoha odvětvích, stále častěji ovšem nejsou určeny k opětovnému použití nebo po jejich použití k nákladově efektivní recyklaci. Plastové výrobky v současné podobě často nenaplňují principy cirkulární ekonomiky a koneční uživatelé se jich zbavují mnohdy nevhodnými způsoby. Negativní environmentální, zdravotní a ekonomické dopady některých plastových výrobků vyžadují přijetí specifické právní úpravy, která by tyto dopady účinně omezila.

Navrhovaný zákon prosazuje principy oběhového hospodářství, které před výrobky na jedno použití upřednostňuje opětovně použitelné výrobky a cílí na omezení množství vzniklých odpadů. Předcházení vzniku odpadu stojí na vrcholu hierarchie způsobů nakládání s odpady zakotvené v návrhu nového zákona o odpadech.

Znečišťování moří a oceánů plastovým odpadem má přeshraniční povahu a je rostoucím celosvětovým problémem. Je důležité, aby vývoz plastového odpadu z EU, včetně České republiky, nevedl k nárůstu znečištění moří a oceánů odpadem v jiných částech světa.

Transpozice směrnice 2019/904 do vnitrostátního právního řádu je povinností České republiky jako členského státu EU. Nepřijetí navrhované právní úpravy by tak vedlo k zahájení řízení o porušení unijního práva (tzv. infringementové řízení) vůči České republice ze strany Komise, což by mohlo vést až k uložení finančních sankcí pro Českou republiku.

D) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a vychází ze zásad uvedených v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod. Jedná se zejména o zásady uplatňování státní moci pouze v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a ukládání povinností jen na základě zákona a v jeho mezích a při zachování základních práv a svobod (čl. 4 Listiny základních práv a svobod).

Dále se navrhovaná právní úprava dotýká práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost zakotveného v čl. 26 Listiny základních práv a svobod a práva na příznivé životní prostředí podle čl. 35 Listiny základních práv a svobod. Navrhovaný zákon v souladu s čl. 26 odst. 2 Listiny základních práv a svobod stanovuje podmínky a omezení pro výkon určitých činností, a to právě s ohledem na ústavně garantovanou ochranu životního prostředí a zdraví lidí. Čl. 35 odst. 3 Listiny základních práv a svobod stanoví, že při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem. Navrhovanou právní úpravou je především omezována činnost podnikajících fyzických osob a právnických osob při uvádění vybraných plastových výrobků (resp. obalů či obalových prostředků) na trh nebo do oběhu a jsou jim ukládány povinnosti zajistit za stanovených podmínek požadavky na dané výrobky, osvětovou činnost, hradit náklady na úklid či shromažďování odpadu a plnit evidenční a ohlašovací povinnosti.

E) Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je plně v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou Soudního dvora Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

Cílem navrhované právní úpravy je především transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí. Navrhovaný zákon transponuje také směrnici Evropského Parlamentu

a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech, co do minimálních požadavků pro systémy rozšířené odpovědnosti výrobce.

Co se týče požadavků směrnice 2019/904, které je nezbytné transponovat, se jedná zejména o definice pojmů (čl. 3), snížení spotřeby (čl. 4), požadavky na výrobek (čl. 6, 7), rozšířenou odpovědnost výrobce (čl. 8), tříděný sběr (čl. 9), osvětová opatření (č. 10) a na informační systémy a podávání zpráv (čl. 13).

Směrnice 2019/904 má charakter zvláštní právní úpravy (*lex specialis*) ve vztahu ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech a směrnici Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic. V případě rozporu mezi těmito směrnicemi a směrnicí 2019/904 by se měla použít v rámci oblasti své působnosti tato směrnice. Tak tomu je v případě omezení uvádění výrobků na trh. Zejména pokud jde o opatření ke snížení spotřeby, požadavky na výrobky, označování výrobků a rozšířenou odpovědnost výrobce, doplňuje směrnice 2019/904 směrnici 94/62/ES, 2008/98/ES a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU.

S výše uvedenými předpisy Evropské unie je návrh zákona v souladu.

F) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná právní úprava je v souladu s Úmluvou OSN o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 (UNCLOS), přílohou V Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování moří z lodí z roku 1973 (MARPOL) ve znění protokolu z roku 1978 a Basilejskou úmluvou o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování ze dne 22. března 1989, tedy mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Omezení znečišťování moří plastovým odpadem je důležitým krokem k dosažení cíle udržitelného rozvoje č. 14 stanoveného OSN v dokumentu Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development, který vyžaduje chránit a udržitelným způsobem využívat oceány, moře a mořské zdroje za účelem udržitelného rozvoje.

G) Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Oba navrhované zákony zavádí nové povinnosti, které představují zvýšení administrativní zátěže pro kontrolní orgány (Ministerstvo životního prostředí, Českou inspekci životního prostředí, Českou obchodní inspekci, Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci, krajské hygienické stanice) a dále orgánů vykonávajících věcné agendy (Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo průmyslu a obchodu). Administrativní zátěž a další náklady na nové kompetence orgánů státní a veřejné správy dle tohoto zákona budou implementovány v rámci stávajících personálních kapacit a nebudou vyžadovat navýšení výdajových rámců, včetně schválených mzdových prostředků a počtu míst v dotčených kapitolách.

Z pohledu podnikatelů vzniká řada regulatorních a finančních nákladů pro osoby uvádějící vybrané plastové výrobky na trh, zejm. ve spojitosti se zákazem uvádění vybraných jednorázových plastových výrobků na trh a do oběhu, povinností připevnění uzávěrů a víček vyrobených z plastu k nádobě, povinností povinného obsahu recyklátu v nápojových lahvích, povinností označování vybraných plastových výrobků a novými povinnostmi spojenými s rozšířenou odpovědností výrobce (včetně předpokládaného založení nových kolektivních systémů a rozšíření sdruženého plnění autorizovaných obalových společností). V případě autorizovaných obalových společností dále vzniknou náklady ve spojitosti s povinností intenzifikovat tříděný sběr. V širším kontextu se pak zákaz vybraných výrobků dotkne zejména prodejců potravin v občerstveních (fast foody aj.).

Vlivem přijatých opatření se předpokládají pozitivní dopady v podobě úspor v nákladech na úklid a odstraňování odhazovaných odpadů z jednorázových plastových výrobků (litteringu) z veřejných prostranství např. pro České dráhy, správce sportovních a kulturních zařízení, správce lesů a pro vodohospodářskou infrastrukturu. Předpokládá se snížení nákladů obcí na odstraňování litteringu, zároveň budou tyto náklady obcím hrazeny výrobcí a osobami uvádějícími vybrané obaly na trh nebo do oběhu v rámci povinností spojených s rozšířenou odpovědností výrobce.

Zákon nemá přímé sociální dopady, v souvislosti s novou regulací výrobků však nelze vyloučit dopady související s hypotetickým ukončením provozu některých výrobců dotčených zákazem uvádění vybraných plastových výrobků na trh a do oběhu. Dopad na nezaměstnanost se však předpokládá minimální.

Zákon bude mít pozitivní dopady na životní prostředí skrze celkové snížení znečištění životního prostředí odpady z jednorázových plastových výrobků, snížení spotřeby jednorázových plastových výrobků a odklon od používání těchto výrobků k jiným variantám. Dojde ke snížení celkového množství plastového odpadu a množství odhozených plastových odpadků v přírodě i v lidských sídlech (litteringu). Stanovením povinného množství recyklovaného PET do nápojových lahví a zvýšením množství sběru nápojových lahví dojde k podpoře uplatnění recyklovaných plastových materiálů na trhu a zároveň podpoře oběhového využívání plastů, jakož i snížení spotřeby přírodních neobnovitelných zdrojů, resp. primární neobnovitelné suroviny pro výrobu PET (ropy).

Zákon nemá dopady ve vztahu k zakazu diskriminace a k postavení a rovnosti žen a mužů ve společnosti.

Podrobné zhodnocení dopadů je obsahem Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA).

H) Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

V případě části měnící zákon o obalech se navrhovanou právní úpravou rozsah zpracovávání osobních údajů významně nemění oproti platné právní úpravě, a tím pádem se nijak nezesiluje rizikovost pro subjekty údajů. Zpracovávání osobních údajů na základě tohoto zákona se týká pouze podnikajících fyzických osob a právnických osob.

Návrh zákona předpokládá shromažďování osobních údajů ministerstvem při žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému, ohlašování údajů z evidence podle § 7 (množství vybraných plastových výrobků uvedených na trh) a § 21 (evidenci provozovatele kolektivního systému) prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP) a zpráv o ověření údajů.

Účel zpracování osobních údajů je především identifikační, evidenční a kontrolní. Údaje obsažené v žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému slouží k vedení řízení o této žádosti a k vydání rozhodnutí. Ohlašované údaje z evidencí jsou nezbytné pro účely evidence a kontroly plnění zákonem stanovených povinností.

Doba uchování osobních údajů se bude řídit platnými ustanoveními zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a Spisovým a skartačním řádem ministerstva.

Ministerstvo se při zpracování osobních údajů řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 a zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Každý subjekt, který by zjistil nebo se domníval, že zpracování jeho osobních údajů je prováděno v rozporu s těmito právními předpisy, zejména pokud by zjistil, že jeho údaje jsou s ohledem na jejich zpracování nepřesné, bude moci požádat ministerstvo o opravu, v souladu s čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, případně o výmaz za podmínek stanovených v čl. 17.

I) Zhodnocení korupčních rizik

V rámci navrhované právní úpravy byla pouze jedna oblast vyhodnocena jako potenciálně riziková. Určité riziko je možné spatřovat v důsledku environmentálně-ekonomického nástroje tzv. ekomodulace. Zde lze předpokládat existenci určitého rizika ovlivňování provozovatelů kolektivních systémů (resp. u obalů autorizovaných obalových společností, „AOS“) při určování výrobků, které mají být v rámci ekomodulace zvýhodňovány či naopak znevýhodňovány, a to v rámci sazebníků příspěvků za služby kolektivního (resp. sdruženého) plnění. Komise by měla k této problematice v budoucnu vydat informační materiály, jakým způsobem by měla být ekomodulace v praxi realizována. Vzhledem k tomu, že směrnice o odpadech stanovuje ekomodulaci jako povinnost pro výrobce, resp. systémy rozšířené odpovědnosti výrobců, nejsou tato potenciální korupční rizika na straně státní správy, ale na straně provozovatelů kolektivních systémů (resp. AOS). Ministerstvo by v této souvislosti mělo být v pozici dozorového orgánu, s ohledem na kompetenci kontrolovat činnost provozovatelů kolektivních systémů a AOS. Celkově lze konstatovat, že prostor pro korupci je v případě navrhované právní úpravy minimální, neboť veškeré kompetence a rozhodovací procesy, s výjimkou ekomodulace, jsou uskutečňovány dle jednoznačně nastavených pravidel, s možností uplatnění opravných prostředků a dalších prostředků nápravy, je minimalizována míra správního uvážení při rozhodování a jsou nastaveny účinné

mechanismy kontroly. Korupční rizika jsou v dané oblasti zjišťována v souladu s úkoly stanovenými vnitřním předpisem ministerstva o systému řízení korupčních rizik.

Zhodnocení korupčních rizik je obsahem Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA).

J) Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Rukavice, roušky a ochranné obleky, které jsou v současné krizi pandemie Covid-19 využívány ve zvýšeném množství, nejsou předmětem regulace směrnice 2019/904 ani navrhovaného zákona. Česká republika nicméně upozorňuje Evropskou komisi na souvislosti využívání různých plastových výrobků v kontextu pandemie Covid-19. Navrhovaný zákon se nevztahuje na výrobky využívané ozbrojenými silami.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první (změna zákona o živnostenském podnikání)

K čl. I

Navržené znění § 3 odst. 3 písm. am) zákona o živnostenském podnikání doplňuje, že kromě provozovatelů kolektivních systémů podle zákona o výrobcích s ukončenou životností se také v případě provozovatelů kolektivních systémů podle zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí jedná o činnost, která není životností. Nutnost změny živnostenského zákona je odůvodněna tím, aby byla jednoznačně vyloučena případná pochybnost o formě výkonu činnosti provozovatelů kolektivního systému.

Již v současné době činnost provozovatelů kolektivních systémů není životností a pouze se tak potvrzuje současný právní stav.

K části druhé (změna zákona o daních z příjmů)

K čl. II

Navrhovaná úprava zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, reaguje na nově navrhovaný zákon o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí, který upravuje kolektivní systém pro plnění povinností výrobců vybraných plastových výrobků. Jedná se o období kolektivního systému podle zákona o výrobcích s ukončenou životností a z toho důvodu se navrhuje stejné daňové zacházení s příspěvky plynoucími provozovateli tohoto systému.

Provozovatel kolektivního systému není z důvodu, že je vždy společností s ručením omezeným nebo akciovou společností, považován za veřejně prospěšného poplatníka podle zákona o daních z příjmů. Jeho fungování je však obdobné, tj. neziskové, protože navrhovaný zákon o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí a o změně některých zákonů omezuje jeho předmět činnosti pouze na činnosti taxativně stanovené (viz § 14 ve spojení s § 40 zákona o výrobcích s ukončenou životností), zakazuje provozovateli kolektivního systému rozdělovat zisk a jiné vlastní zdroje, přičemž je omezeno jejich použití (§ 19 odst. 2 uvedeného zákona ve spojení s § 47 odst. 2 zákona o výrobcích s ukončenou životností) a stanovuje účelovou vázanost příspěvků vybraných od výrobců

(§ 19 odst. 2 uvedeného zákona ve spojení s § 47 odst. 3 zákona o výrobcích s ukončenou životností). Z tohoto důvodu se provozovatelům kolektivních systémů navrhuje daňový režim obdobný veřejně prospěšným poplatníkům, u kterých příjmy z hlavní (nepodnikatelské) činnosti nejsou (za splnění zákonem stanovených podmínek) předmětem daně a výdaje s nimi související jsou nedaňové. V případě provozovatelů kolektivních systémů se jedná o zajištění kolektivního plnění povinností výrobců, proto je osvobození příspěvků vázáno na jejich použití na tuto činnost.

K části třetí (změna zákona o obalech)

K čl. III bodu 1 (§ 1 odst. 1)

Novelizační bod rozšiřuje předmět zákona o předcházení vzniku odpadu z obalů, což nijak nevylučuje již současné znění, avšak s ohledem na to, že zákon nově transponuje kromě směrnice o obalech také směrnici 2019/904 (dále také „směrnice SUP“), je na místě prevenci vzniku odpadů zdůraznit s ohledem na hierarchii nakládání s odpady, v rámci které je prevence vzniku odpadů na nejvyšší úrovni.

K čl. III bodu 2 (poznámka pod čarou č. 2)

Vzhledem k tomu, že předmětná novelizace zákona o obalech je transpozicí směrnice SUP, je třeba tuto směrnici doplnit do výčtu evropských předpisů relevantních pro zákon o obalech.

K čl. III bodu 3 [§ 2 písm. d)]

Definice uvedení na trh byla oproti stávající úpravě doplněna o okamžik, kdy je na trh uváděn obalový prostředek. Platné znění zákona uvedení obalového prostředku na trh zná (§ 4 odst. 1, § 5 odst. 2), ale nedefinuje. Vzhledem k tomu, že novelou budou zaváděny nové povinnosti právě osobám uvádějícím na trh obalové prostředky, bylo vyhodnoceno, že je vhodné zobecnit stávající definici uvedení obalu na trh.

Obalovým prostředkem se podle § 2 písm. o) (platného znění) rozumí výrobek, z něhož je obal prodejní, obal skupinový nebo obal přepravní přímo vyroben nebo který je součástí obalu sestávajícího z více částí. V praxi se v podstatě jedná o prázdný obal před jeho naplněním ze strany výrobce baleného výrobku (např. dosud nenaplněná nápojová lahev) nebo jeho prodejce (např. prázdný kelímek před naplněním prodáváním nápojem).

K čl. III bodu 4 [§ 2 písm. f)]

Jedná se o obdobné doplnění jako v případě předchozího bodu, které je nezbytné, neboť dovoz se považuje za uvedení na trh.

K čl. III bodu 5 [§ 2 písm. h)]

Definice je zaváděna mj. i kvůli nově doplňovanému § 9a, který zjednodušuje organizaci dobrovolného individuálního zálohování vybraných nápojových obalů z důvodu přehlednosti, aby se v případě, kdy má jít o jednorázový obal, se nemusel pojem složitě opisovat pomocí definice opakovaně použitelného obalu. Přepis písmen je legislativně-technická úprava vyplývající z navrhovaných změn.

K článku III bodům 6 a 8 [§ 2 písm. i) a o)]

Nahrazením je definice zpřesněna jasně definovanými termíny, aniž by byl změněn její původní význam.

K článku III bodům 7 a 9 [§ 2 písm. k), l) a s)]

Písmenem k) je implementován čl. 3 bod 1 směrnice SUP, který zavádí nový pojem „plast“. Pojem byl ze směrnice převzat s drobnou úpravou, aby bylo zřejmé, že výjimka se vztahuje obecně k definici plastu.

Písmeny l) a s) je implementován čl. 3 bod 2 směrnice SUP, který zavádí pojem „plastový výrobek na jedno použití“, což je výrobek, který je vyroben zcela či částečně z plastu a který není vyroben, navržen či uváděn na trh tak, aby mohl být během svého životního cyklu vícekrát využit nebo mohl projít několika cykly tím, že bude vrácen výrobcí k opětovnému naplnění nebo opětovně použit ke stejnému účelu, ke kterému byl určen. Vzhledem k tomu, že novelou zákona o obalech jsou upravovány pouze výrobky, které jsou výhradně obalem nebo obalovým prostředkem, byla definice této skutečnosti přizpůsobena.

K čl. III bodu 10 [§ 2 písm. t)]

Souvisí s novelizačním bodem č. 3, kterým se nově zavádí pojem plast. Je tedy již nadbytečné v definici plastové odnosné tašky definici plastu znovu rozepisovat.

K čl. III bodu 11 [§ 2 písm. v) a w)]

Ačkoliv směrnice SUP v čl. 3 přímo nezavádí pojmy nápojová lahev a nádoba na nápoje, tyto pojmy jsou upřesněny v přílohách směrnice a v recitálu č. 12. Pro účely zákona o obalech však bylo vyhodnoceno jako vhodnější tyto pojmy jasně definovat v § 2, neboť se k nim váží konkrétní povinnosti.

Tekutým občerstvením se rozumí občerstvení v tekuté formě, které lze konzumovat pitím, typickým příkladem je fresh, který nelze zařadit mezi šťávu nebo nektar, např. z kopřivy. Dalším příkladem je jogurtový nápoj. Naopak se za tekuté občerstvení nepovažují tekuté potraviny užívané pro zdravotnické účely.

Přepis písmen je legislativně-technická úprava vyplývající z navrhovaných změn.

K čl. III bodu 12 [§ 2 písm. x)]

Legislativně technická úprava, došlo ke zkrácení a upřesnění textu.

K čl. III bodu 13 (§ 4 odst. 6)

Novelizační bod implementuje ustanovení čl. 6 odst. 1 a 2 směrnice SUP, kterým se zavádí povinnost připevnění víček a uzávěrů na skupinu jednorázových plastových výrobků, které jsou uvedeny v části A za tímto účelem nově doplněné přílohy č. 4, která implementuje související část C přílohy směrnice SUP.

K čl. III bodům 14 a 15 (§ 9)

Novelizačním bodem se zavádí skupinový nadpis z důvodu doplnění nového § 9a, který se stejně jako § 9 týká vratných zálohovaných obalů. Nadpis pod § 9 je tedy logicky zrušen.

K čl. III bodu 16 až 19 (§ 9)

Novelizační body staví na jisto, že se § 9 vztahuje jak na jednorázové, tak na opakovaně použitelné vratné zálohované obaly. Tento výklad vychází již ze stávajícího § 8, podle kterého je osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu výrobky, jejichž obaly jsou vratné, povinna zajistit opakované použití těchto obalů podle bodu B. 1 nebo B. 2 přílohy č. 2 k tomuto zákonu nebo využití odpadů z těchto obalů podle § 12. Povinnost zajištění využití odpadů z těchto obalů podle § 12 právě míří na situaci, kdy je vratný obal jednorázový a po jeho použití se z něj stane odpad. Vzhledem k tomu, že § 9 navazuje na § 8, je nutné tento přístup, kdy po použití jednorázového obalu dochází k výkupu odpadu z obalu na rozdíl od opakovaně použitelných odpadů, ze kterých po jejich použití dochází k výkupu obalů v neodpadovém režimu, promítnout také do § 9.

Z úpravy naopak nevyplývá, že se povinnost výkupu vztahuje na odpad z opakovaně použitelných obalů, např. rozbitých vratných opakovaně použitelných skleněných lahví na pivo.

K čl. III bodu 20 (§ 9a)

Novelizačním bodem je s ohledem na znění čl. 9 směrnice SUP, který k dosažení cílů k tříděnému sběru vybraných nápojových lahví dává členským státům možnosti mimo jiné zavést zálohové systémy nebo stanovit cíle pro tříděný sběr pro příslušné systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, zjednodušením zavedení dobrovolného zálohování ze strany individuálního výrobce zejména nápojů, který uvádí na trh nápoje ve vybraných jednorázových obalech.

V případě výkupu jednorázových vratných zálohovaných obalů je rozdíl oproti opakovaně použitelným vratným zálohovaným obalům v tom, že po jejich použití se z nich běžně stává odpad a výkup by tedy měl probíhat v odpadovém režimu, za dodržování zákona o odpadech a jeho prováděcích předpisů. Zjednodušení spočívá v tom, že nově osoby, které budou vykupovat použité jednorázové vratné zálohované obaly, nebudou muset mít povolení k nakládání s odpady podle zákona o odpadech.

Odkaz na vyhlášku, která stanoví na jaké druhy obalů se ustanovení § 9a vztahuje je doplněn zejména z důvodu, že zavedení vratných zálohovaných lahví definovaných v části C přílohy směrnice SUP může vyvolat změnu „obalového mixu“ pro nápoje, což by mohlo mít významně negativní dopad na životní prostředí. Zavedení zálohového systému pouze na jednocestné plastové láhve by mohlo vést k přesunutí určitých nápojů (zejména nealkoholických nápojů) do plechovek. Tomuto lze zabránit tím, že se do systému zálohování zahrnou také plechovky. Ministerstvo životního prostředí si chce uchovat možnost na případnou změnu obalového mixu reagovat a upravovat zjednodušený režim i na jiné obaly, než jsou ty, na které míří směrnice SUP.

K čl. III bodu 21 (§ 10 odst. 1)

Doplněním odkazu dochází k užšímu provázání požadavků na sběrnou síť jak z hlediska její hustoty, tak z hlediska jejího charakteru. Je postaveno na jisto, že síť míst zpětného odběru je souhrn obecních sběrných sítí.

K čl. III bodu 22 (§ 10 odst. 1)

Legislativně-technická úprava; slovo „zejména“ je vypuštěno pro nadbytečnost.

K čl. III bodu 23 (§ 10 odst. 5)

Novelizační bod implementuje ustanovení čl. 9 odst. 1, kterým se zavádí cíle sběru nápojových lahví, které jsou specifikovány v části B za tímto účelem nově doplněné přílohy č. 4, která implementuje související část F přílohy směrnice SUP.

K čl. III bodu 24 (§ 10a)

Novelizační bod implementuje čl. 8 směrnice SUP, který obecně zavádí rozšířenou odpovědnost výrobce pro různé skupiny výrobků, přičemž na každou skupinu se vztahuje různý výčet povinností. Předmětný novelizační bod upravuje konkrétně povinnost hradit na základě písemné smlouvy obcím náklady vynaložené na úklid odpadu a tuto povinnost vztahuje k výrobkům uvedeným v části C a D za tímto účelem nově doplněné přílohy č. 4. Tyto výrobky jsou ve směrnici uvedeny v části E přílohy směrnice SUP.

Procentuální podíl zasmluvněných obcí je nastaven obdobně jako v případě nastavení povinnosti zpětného odběru, a stejně jako při plnění povinnosti zpětného odběru je očekáváno, že povinnost bude plněna zejména prostřednictvím AOS, nicméně individuální plnění je připuštěno.

K čl. III bodu 25 (§ 11)

Novelizační bod implementuje čl. 8 směrnice SUP, který obecně zavádí rozšířenou odpovědnost výrobce pro různé skupiny výrobků, přičemž pro všechny tyto výrobky uvedené v příloze E (rozdělené na tři části) směrnice SUP stanovuje povinnost výrobců nést náklady na osvětová opatření podle čl. 10 směrnice SUP. Předmětný bod je tedy také implementací čl. 10 směrnice SUP, který vymezuje, co má být obsahem osvětových opatření. Dále pak ještě čl. 10 směrnice SUP odkazuje na část G přílohy SUP, kde je uveden pohromadě úplný výčet výrobků, na který se osvětová opatření mají vztahovat. Fakticky se však tento výčet shoduje s výčtem v části E přílohy směrnice SUP. Nový § 11 však odkazuje pouze na výrobky v části C a D nově doplněné přílohy č. 4, ze kterých se mohou stát obaly, ostatní výrobky jsou upraveny v zákoně o omezení odpadu z vybraných plastových výrobků.

Odstavec 4 zmocňuje MŽP k úpravě minimálního rozsahu a způsobu informování spotřebitele podle odstavců 1 a 2 a působení na změnu chování spotřebitele podle odstavce 3, pro zajištění účinnosti osvětových opatření.

K čl. III bodu 26 (§ 12a)

Novelizační bod implementuje ustanovení čl. 6 odst. 5 směrnice SUP, kterým se zavádí povinný obsah recyklátu v nápojových lahvích, které jsou specifikovány v části B za tímto účelem nově doplněné přílohy č. 4, která implementuje související část F přílohy směrnice SUP. Do roku 2025 musí jednorázové nápojové PET lahve o objemu až tři litry obsahovat 25 % recyklátu a do 2030 musí nápojové plastové lahve obsahovat 30 % recyklátu. V případě osob, které plní povinnosti § 10 a 12 zákona o obalech individuálně podle § 13 odst. 1 písm. a), povinný obsah recyklátu musí obsahovat každá jednotlivá lahev uvedená na trh. V případě osob, které plní povinnosti § 10 a 12 zákona o obalech prostřednictvím autorizované obalové společnosti podle § 13 odst. 1 písm. c), musí být povinný obsah recyklátu splněn za kalendářní rok průměrně pro celkové množství obalů uvedených na trh v rámci 1 autorizované obalové společnosti AOS.

Ohlašování obsahu recyklátu v nápojových lahvích uvedených na trh je zaváděno pro účely kontroly individuálně plnících osob podle § 13 odst. 1 písm. a). Povinnost je v ustanovení vztažena pouze na osoby, na které se vztahuje povinnost podat návrh na zápis do Seznamu osob, aby povinnost neplatila na všechny osoby plnící individuálně, ale aby mohla být uplatňována výjimka stanovená v § 14 odst. 12 písm. b). AOS budou za své klienty ohlašovat agregovaně, viz dále.

K čl. III bodům 27 až 30 (§ 13 odst. 1)

Novelizační body 24 a 26 upravují nové povinnosti a je potřeba upravit možné způsoby plnění. Povinnost zajištění předepsaného obsahu recyklátu v nápojových lahvích logicky nelze převést na jinou osobu v distribučním řetězci, proto je v písmenu b) stanovena výjimka.

Slova „nebo“ v bodu 28 a slova „tohoto zákona“ v bodu 30 jsou vypuštěna pro nadbytečnost.

K čl. III bodu 31 (§ 13a)

Text byl přesunut do odstavce 4.

K čl. III bodu 32 (§ 13a odst. 2 a 3)

Novelizační bod implementuje ustanovení čl. 8 odst. 7 směrnice SUP. Čl. 8 odst. 6 směrnice SUP stanovuje členským státům umožnit výrobcům usazeným v jiném členském státě, kteří uvádějí výrobky na jeho trh, určit právnickou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako pověřeného zástupce pro účely plnění povinností výrobce týkajících se systémů rozšířené odpovědnosti výrobce na jeho území. Tento odstavec již je prakticky implementován stávajícím § 13a odst. 1.

Čl. 8 odst. 7 směrnice SUP stanovuje členským státům zajistit, aby výrobce usazený na jeho území, který prodává plastové výrobky na jedno použití uvedené v části E přílohy a lovná zařízení obsahující plasty v jiném členském státě, ve kterém není usazen, určil v tomto jiném členském státě pověřeného zástupce. Pověřený zástupce je na území tohoto jiného členského státu osobou odpovědnou za plnění povinností uvedeného výrobce podle této směrnice. Za tímto účelem jsou v § 13a doplněny odst. 2 a 3, které však povinnost stanovují pouze ve vztahu k výrobkům, které jsou obalovými prostředky nebo obaly. Ostatní relevantní výrobky upravuje zákon o omezení odpadu z vybraných plastových výrobků.

K čl. III bodu 33 (§ 13a odst. 4)

Text nahrazuje poslední větu z původního znění odst. 1.

K čl. III bodům 34 a 35 (§ 13a odst. 4 a 5)

Vložení odkazů se význam ustanovení zpřesňuje.

K čl. III bodu 36 [§ 14 odst. 1]

V souvislosti s doplněním § 10a, 11 a 12a je nutné zařadit tyto povinnosti do výčtu povinností, jejichž nositelé mají podat návrh na zápis do Seznamu osob.

K čl. III bodu 37 [§ 14 odst. 5 písm. e)]

Souvisí s novelizačním bodem č. 25. Vzhledem k tomu, že zajišťování osvětové činnosti lze plnit samostatně, organizačně a technicky na vlastní náklady, musí být popis způsobu zajištění této povinnosti součástí návrhu na zápis do Seznamu osob.

K čl. III bodu 38 [§ 14 odst. 12 písm. b)]

Novelizační bod souvisí s doplněním § 10a, 11 a 12a a rozšiřuje výjimku z povinnosti podat návrh na zápis do Seznamu osob při uvádění obalů na trh nebo do oběhu prodejem spotřebiteli, pokud ve vztahu ke všem obalům uvedených na trh nebo do oběhu plní povinnosti jiná osoba. Ustanovení přitom v praxi může být vztaženo pouze k některým povinnostem § 10 až 12a. Například, pokud osoba neuvádí na trh nápojové lahve a tudíž se jí netýká povinnost § 12a, předmětné ustanovení lze uplatnit vůči ostatním povinnostem, které se na danou osobu vztahují.

K čl. III bodu 39 (§ 15b)

Směrnice SUP stanovuje povinnosti osobám uvádějícím na trh nebo do oběhu výrobky, které se mohou, ale také nemusí stát obalem. Jako příklad lze uvést nápojový kelímek, který je prodáván spolu s nápojem, v takovém případě se jedná o obal. Pokud je však identický kelímek prodáván spotřebiteli prázdný, pak v takovém případě netvoří prodejní jednotku, a tudíž se nejedná o obal, ale o obalový prostředek ve smyslu § 2 písm. q) návrhu. Za stávajícího stavu se na obalové prostředky, ze kterých se nestane obal, nevztahují povinnosti zpětného odběru a využití.

Novelizační bod implementuje čl. 4 směrnice SUP, podle kterého členské státy přijmou nezbytná opatření k dosažení ambiciózního a setrvalého snížení spotřeby plastových výrobků na jedno použití uvedených v části A přílohy v souladu s celkovými cíli unijní politiky v oblasti odpadů, a to zejména předcházením vzniku odpadů, která povedou k výraznému zvrácení trendů rostoucí spotřeby. Těmito opatřeními musí být dosaženo do roku 2026 měřitelného kvantitativního snížení spotřeby plastových výrobků na jedno použití uvedených v části A přílohy směrnice SUP na území daného členského státu ve srovnání s rokem 2022. Implementační opatření spočívá v tom, že se povinnosti § 10 až 13 zákona o obalech vůči výrobkům uvedeným v části A přílohy směrnice SUP (část D nově zavedené přílohy 4 zákona o obalech) přesunou z osoby, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly, na osobu, která uvádí na trh nebo do oběhu obalové prostředky. V praxi to bude znamenat, že

s ohledem na spotřebitelský charakter předmětných výrobků budou tyto výrobky zpoplatněny AOS, v každém případě, i když se z nich nestane obal. Lze tedy předpokládat, že se zvýší cena těchto obalových prostředků prodávaných spotřebiteli, neboť výrobci do ceny zahrnou příspěvky AOS za sdružené plnění povinností zpětného odběru a využití. Tento nástroj může být navíc výrazně posílen tzv. ekomodulací, tedy úpravou cen za sdružené plnění v závislosti na dopadu na životní prostředí tak, aby bylo skutečně dosaženo směrnici požadovaného setrvalého snížení spotřeby dotčených plastových výrobků. MŽP rovněž finančně podpoří přechod na alternativy jednorázových plastových výrobků ze Státního fondu životního prostředí.

Kromě toho se na předmětné výrobky vztahují nově zavedené § 10a a 11, tedy povinnost hradit na základě písemné smlouvy obcím náklady vynaložené na úklid odpadu z těchto výrobků a povinnost informovat spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru podle § 10 odst. 1, možnostech předcházení vzniku odpadu z obalů, o jeho úloze při přispívání ke zpětnému odběru a využívání odpadu z obalů a o negativních dopadech protiprávního zbavování se odpadu z obalů mimo místa určená k jeho odkládání na životní prostředí.

Odst. 3 je ustanoven z důvodu rozšíření působnosti AOS, která doposud plnila povinnosti osob uvádějících na trh nebo do oběhu obaly, také na osoby uvádějící na trh nebo do oběhu vybrané obalové prostředky.

K čl. III bodu 40 (§ 16 odst. 1)

Úprava vyplývá z doplnění § 10a, 11 a 12a.

K čl. III bodu 41 [§ 17 odst. 3 písm. d)]

Novelizační bod souvisí se zavedením povinnosti uvedené v § 10a, tedy hradit na základě písemné smlouvy obcím náklady vynaložené na úklid odpadu z vybraných výrobků, která bude plněna téměř výhradně prostřednictvím AOS. Je tedy nutné, aby způsob plnění této povinnosti byl popsán v projektu sdruženého plnění. Dle čl. 8 odst. 4 směrnice SUP musí být metodika výpočtu nákladů vypracována způsobem, který umožňuje, aby byly náklady na odklizení odpadků stanoveny v přiměřené výši. Za tímto účelem Komise po konzultaci s členskými státy zveřejní pokyny ohledně kritérií týkajících se nákladů na odklizení odpadků. Tyto pokyny v současné době ještě nejsou vypracovány, nicméně do budoucna tyto pokyny mohou být žadatelům o autorizaci důležitým vodítkem.

K čl. III bodu 42 [§ 17 odst. 3 písm. e)]

Vzory smluv o sdruženém plnění a o spolupráci při zajištění zpětného odběru a zařazení místa zpětného odběru do obecního systému odpadového hospodářství nastaveného obcí jsou po žadatelích o autorizaci vyžadovány již v současné době v rámci výzev k doplnění popisu technických, organizačních a finančních opatření uváděných v projektu sdruženého plnění. Je však praktičtější, aby předložení smluv byl samostatným legislativním požadavkem a žadatel s předložením počítal dopředu a ne až na základě výzvy MŽP. Předložení smlouvy o úhradě nákladů na úklid odpadu je požadováno z důvodu posouzení způsobu zajištění nové povinnosti § 10a ze strany MŽP. AOS má také možnost smlouvy podle bodu 2 a 3 sloučit do jedné.

K čl. III bodu 43 [§ 17 odst. 7 písm. f)]

Novelizační bod souvisí se zavedením nového § 11, kde je požadavek na informování spotřebitelů širší než pouze informování o jejich úloze při přispívání ke zpětnému odběru a využívání odpadu z obalů.

K čl. III bodu 44 [§ 21 odst. 1 písm. d) a e)]

Novelizační bod souvisí se zavedením § 10a. AOS tedy nově musí uzavřít smlouvu o úhradě nákladů na úklid odpadu z jednorázových plastových obalů s každou obcí, která projeví zájem. Podmínky smlouvy musí být standardizované tak, aby žádná jednotlivá obec nebyla oproti ostatním obcím zvýhodněna nebo znevýhodněna. Výjimka pro průmyslové obaly se stala úpravou ustanovení příliš úzká, proto byla nahrazena vhodnější formulací, která se vztahuje i ke smlouvě o úhradě nákladů. Pokud je smlouvě o úhradě nákladů součástí smlouvy o spolupráci při zajištění zpětného odběru, logicky je uzavírána jen jedna tato společná smlouva.

Úprava písm. e) je nutná z důvodu rozšíření povinností, které AOS poskytuje v rámci sdruženého plnění. Jedná se o nové povinnosti § 10a, 11 a 12a.

K čl. III bodu 45 [§ 21 odst. 1 písm. h)]

Bod souvisí s nově zavedenými cíli zpětného odběru pro nápojové lahve podle § 10 odst. 5. AOS nově bude sdruženě zajišťovat i tuto povinnost.

Přepis písmen vyplývá z přijatých změn.

K čl. III bodu 46 [§ 21 odst. 1 písm. i)]

Novelizační bod opět souvisí se zavedením povinnosti hradit na základě písemné smlouvy obcím náklady vynaložené na úklid odpadu z vybraných výrobků dle nového § 10a. K tomu, aby AOS mohla takovou povinnost splnit, musí znát náklady obcí, které na odklizení odpadů vynakládá. Do těchto nákladů je nutné započítat také náklady na čištění vodohospodářské infrastruktury a následnou přepravu a zpracování tohoto odpadu. Náklady by však měly zahrnovat pouze náklady vynaložené na úklid odpadů z jednorázových plastových obalů uvedených v částech C a D nově zavedené přílohy č. 4 k zákonu o obalech. Rozlišen by také měl být zejména typ zástavby, velikost obce a další faktory ovlivňující vynaložené náklady na úklid odpadu.

K čl. III bodu 47 [§ 21 odst. 1 písm. k)]

Novelizační bod zpřehlednil stávající ustanovení a byl doplněn tak, aby výše peněžních příspěvků hrazených osobami uvádějícími obaly na trh nebo do oběhu za účelem zajištění sdruženého plnění pokrývala také náklady na úklid odpadu z jednorázových plastových obalů uvedených v částech C a D nově zavedené přílohy č. 4 k tomuto zákonu, kterého se osoby protiprávně zbavují mimo místa určená k jeho odkládání a na následnou přepravu a zpracování tohoto odpadu podle § 10a. Bez této úpravy by AOS na úklid nemohla inkasovat od povinných osob žádné prostředky na úklid a nemohla by tak splnit povinnost stanovenou § 10a.

K čl. III bodu 48 [§ 21 odst. 1 písm. m)]

Novelizačním bodem dochází ke sladění terminologie zákona o obalech se zákonem o výrobcích s ukončenou životností, u kterého došlo k této úpravě na základě pozměňovacího návrhu, neboť pojem „nákladově účinný způsob“ je méně jasný a poskytuje příliš široký prostor pro různé výklady.

K čl. III bodu 49 (§ 21 odst. 2 a 3)

K tomu, aby mohla AOS spravedlivě financovat obcím náklady na úklid odpadů, je nutné, aby měla smlouvu s co největším počtem obcím. Je tedy zaváděn stejný kvantitativní požadavek na počet zasmluvněných obcí jako v případě povinnosti zajišťování zpětného odběru podle § 10, což je z pohledu MŽP logické, neboť pokud má osoba povinnost zajistit povinnost § 10a, týká se jí automaticky i povinnost zpětného odběru podle § 10.

Odst. 3 spojuje povinnost zjišťovat náklady na úklid odpadů s povinností vypracovat metodiku, jakým způsobem, bude vypočtena částka, kterou AOS budou hradit obcím. Metodika tedy musí vycházet z reálných nákladů obcí a musí být veřejná.

K čl. III bodu 50 (§ 21 odst. 4)

Přepis písmen vyplývá z přijatých změn.

K čl. III bodu 51 (§ 21 odst. 6)

Novelizační bod napravuje legislativní opomenutí. V současném znění zákon nerozlišuje AOS, která zajišťuje sdružené plnění výhradně pro průmyslové obaly.

K čl. III bodu 52 (§ 21c odst. 2)

Novelizační bod rozšiřuje povinnost AOS v oblasti koordinace o povinnost shodnout se na objemu peněžních prostředků vynaložených na zajištění povinného obsahu recyklovaných plastů v obalech podle § 12a v rámci sdruženého plnění. Shoda je nutná pro zajištění spravedlivého financování plnění povinnosti § 12a napříč AOS, tak aby mohla na podporu použití recyklátu ve vybraných nápojových lahvích vynakládat každá AOS finanční prostředky v závislosti na hmotnosti těchto lahví uvedených na trh jejími klienty. V praxi totiž není možné rozdělit odpadový tok nápojových lahví podle příslušnosti osob, které je uvádějí na trh, ke konkrétní AOS, neboť k jejich zpětnému odběru dochází prostřednictvím stejné sběrné sítě a podpora proto musí probíhat koordinovaně.

K čl. III bodu 53 (§ 21c odst. 3)

Novelizační bod vyplývá z úpravy § 21 odst. 1 písm. i), podle kterého je AOS povinna zjišťovat výši průměrných nákladů obcí pro různé velikostní skupiny obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů a nově také na úklid odpadu z jednorázových plastových obalů uvedených v částech C a D přílohy č. 4 k tomuto zákonu, kterého se osoby protiprávně zbavují mimo místa určená k jeho odkládání, a na následnou přepravu a zpracování tohoto odpadu.

K čl. III bodu 54 [§ 21c odst. 6 písm. b)]

Smyslem ustanovení je, aby AOS v případě jejich plurality sdílely náklady za zajištění povinností tzv. freeriderů, neboli osob, které neplní své povinnosti. Vzhledem k tomu, že byl zákon rozšířen o povinnosti uvedené v § 10a, 11 a 12a, které je možné plnit v rámci sdruženého plnění, je nutné rozšířit i předmětné ustanovení, neboť freerideři se můžou objevit i v souvislosti s neplněním nových povinností.

K čl. III bodu 55 [§ 23 odst. 1 písm. d)]

Novelizační bod souvisí se zavedením povinnosti uvedené v § 15b, tedy se zavedením plnění povinností § 10 až 13 pro osoby uvádějící na trh jednorázové plastové obalové prostředky, které jsou uvedené v části D přílohy č. 4 obdobně, jako tyto povinnosti platí pro osoby, které uvádějí na trh obaly.

S ohledem na skutečnost, že z předmětných obalových prostředků se mohou, ale také nemusí stát obaly, je nutné je evidovat v systému AOS odděleně od obalové evidence. Pro účely reportingu podle čl. 4 směrnice SUP pak bude možné ohlašovat celkové množství těchto výrobků uvedených na trh bez ohledu na to, zda se staly obalem a zároveň bude možné pro účely reportování obalové evidence podle směrnice o obalech reportovat pouze tu část výrobků, ze kterých se stane obal ve smyslu § 2 písm. a) zákona o obalech.

Přepis písmen je legislativně-technická úprava vyplývající z navrhovaných změn.

K čl. III bodu 56 [§ 23 odst. 1 písm. g)]

Novelizační bod zavádí povinnost AOS evidovat množství recyklovaných plastů použitých osobami uvádějícími na trh jednorázové plastové obaly uvedené v části B přílohy č. 4 k tomuto zákonu podle § 12a odst. 2 v těchto obalech jimi uvedených na trh nebo do oběhu, což je nezbytné pro účely kontroly, zda je dosahováno cílů uvedených v 12a odst. 1.

K čl. III bodu 57 [§ 24 odst. 2 písm. d)]

Novelizačním bodem je udělena pravomoc MŽP reagovat na situaci, kdy AOS neplní povinnost zpětného odběru, nedosahuje předepsaných parametrů sítě míst zpětného odběru nebo nekompensuje náklady spjaté s omezenou dostupností sběrné sítě. V současném znění je tato pravomoc obsažena v § 43, avšak s tím rozdílem, že zakázat činnost AOS mohou jen orgány příslušné k uložení ochranného opatření nebo opatření k nápravě podle § 35 až 40, mezi kterými ovšem nefiguruje MŽP. AOS však kontroluje podle § 24 MŽP a je tedy logické, aby také MŽP mělo možnost reagovat na zjištěné pochybení v zajišťování pro AOS klíčové povinnosti zpětného odběru odpadů z obalů. Případné odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek, neboť se jedná o závažná porušení ze strany AOS, které mají zásadní negativní dopad na systém zpětného odběru a využití odpadu z obalů. Zajištění kontinuálního fungování systému bez přerušení je důležitým veřejným zájmem, který se dotýká všech občanů České republiky.

K čl. III bodů 58 a 59 (§ 27)

Úpravou dochází ke zpřesnění ustanovení a bližšímu navázání na správní řád tím, že je účastenství vázáno na obsah rozhodnutí.

K čl. III bodu 60 [§ 32 písm. h)]

Novelizační bod souvisí se zavedením pravomoci MŽP zakázat zajišťovat sdružené plnění, pokud AOS neplní povinnost zpětného odběru, nedosahuje předepsaných parametrů sítě míst zpětného odběru nebo nekompenzuje náklady spjaté s omezenou dostupností sběrné sítě, viz výše.

K čl. III bodu 61 [§ 35, § 36 písm. d) a § 37 až 39]

Vypuštěním jsou ustanovení zpřesněna, neboť je postaveno na jisto, že správní tresty lze ukládat i za porušení samotných kontrolovaných povinností a nikoliv jen za porušení ochranných opatření nebo opatření k nápravě.

K čl. III bodu 62 (§ 40)

Novelizační bod zpřehledňuje ustanovení § 40 a zmocňuje Českou inspekci životního prostředí ke kontrole nově zavedených povinností § 10a a § 13a odst. 2 a 3.

Kontrolní činnost ČIŽP podléhá procesnímu režimu kontrolního řádu.

K čl. III bodům 63 až 65 [§ 44 odst. 2 písm. h) až j), l) a n)]

Novelizačním bodem je zavedeno klasifikování nesplnění nově zavedených povinností § 10 odst. 5, § 10a, § 11 odst. 1 až 3, § 12a odst. 1 a 3 a § 13a odst. 2 a 3 jako přestupek, což je nezbytné z hlediska vymáhání plnění těchto povinností.

Přepis písmen je legislativně-technická úprava vyplývající z navrhovaných změn.

K čl. III bodu 66 [§ 44 odst. 3 písm. k)]

Novelizačním bodem je nahrazeno nezajišťování zpětného odběru a využití odpadů z obalů nezajišťováním sdruženého plnění povinností osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu, se kterými AOS uzavřela smlouvu o sdruženém plnění. Tímto zobecněním je rozšířen okruh povinností, při jejichž nesplnění se AOS dopouští přestupku. Konkrétně se jedná o povinnosti uvedené v nově zavedených ustanoveních § 10a, § 11 odst. 1 až 3, § 12a odst. 1 a 3.

K čl. III bodu 67 [§ 44 odst. 3 písm. m)]

Novelizačním bodem je zavedeno klasifikování nesplnění nově zavedené povinnosti § 10 odst. 5 jako přestupek AOS, což je nezbytné z hlediska vymáhání plnění těchto povinností.

K čl. III bodu 68 [§ 44 odst. 3 písm. n)]

Novelizačním bodem je zavedeno klasifikování nesplnění nově zavedené povinnosti zjišťovat výši průměrných nákladů obcí na úklid odpadů z obalů jako přestupek AOS, což je nezbytné z hlediska vymáhání plnění těchto povinností.

Přepis písmen je legislativně-technická úprava vyplývající z navrhovaných změn.

K čl. III bodům 69 až 74 [§ 44 odst. 3 písm. o) až t)]

Přepis písmen je legislativně-technická úprava vyplývající z navrhovaných změn.

K čl. III bodu 75 [§ 44 odst. 3 písm. u)]

Novelizačním bodem je zavedeno klasifikování nesplnění nově zavedené povinnosti vypracovat metodiku výpočtu nákladů na úklid odpadu způsobem podle § 21 odst. 3 a zveřejnit ji na svých internetových stránkách jako přestupek AOS, což je nezbytné z hlediska vymáhání plnění těchto povinností.

Přepis písmen je legislativně-technická úprava vyplývající z navrhovaných změn.

K čl. III bodům 76 až 79 [§ 44 odst. 3 písm. v) až bb) a § 44 odst. 4]

Legislativně-technická úprava vyplývající z navrhovaných změn. Odst. 3 byl z důvodu příliš velkého počtu písmen rozdělen, čímž se zavádí nový odst. 4. Písm. c) nově zavedeného odst. 4 bylo navíc oproti současnému znění rozšířeno tak, že za přestupek také bude považováno, pokud AOS nezašle zjištěné údaje o výši nákladů Ministerstvu životního prostředí podle § 21 odst. 3 což je nezbytné z hlediska vymáhání plnění této povinnosti.

K čl. III bodu 80 (§ 45)

S ohledem na zavedení nových skutkových podstat přestupků se novelizačním bodem zavádějí s nimi spojené sankce za porušení nově navrhovaných povinností.

Pokutou do výše 500 000 Kč lze nově postihovat osoby uvádějící na trh nebo do oběhu obaly, které neprovádí osvětovou činnost podle § 11 odst. 1 až 3 v souladu s požadavky stanovenými tímto zákonem. V praxi tedy půjde téměř výhradně o osoby, které uvádějí na trh nebo do oběhu jednorázové plastové obaly uvedené v částech C nebo D přílohy č. 4 k tomuto zákonu, a nemají uzavřenou smlouvu o sdruženém plnění, neboť individuální plnění osvětové činnosti je značně problematické.

Pokutou do výše 1 000 000 Kč lze nově postihovat osoby, které jako osoby uvádějící na trh nebo do oběhu jednorázové plastové obaly uvedené v částech C nebo D přílohy č. 4 k tomuto zákonu neuhradí obci náklady podle § 10a. V praxi tedy půjde jako v předchozím odstavci zejména o osoby, které uvádějí na trh nebo do oběhu jednorázové plastové obaly uvedené v částech C nebo D přílohy č. 4 k tomuto zákonu a nemají uzavřenou smlouvu o sdruženém plnění.

Byla zavedena nová hranice sazby pokuty do 5 000 000 Kč pro osoby, které si v rozporu s § 13a odst. 2 nebo 3 neurčí pověřeného zástupce nebo si určí pověřeného zástupce v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem.

Pokutou do výše 10 000 000 Kč budou nově postihovány osoby, které jako osoby uvádějící na trh nebo do oběhu jednorázové plastové obaly uvedené v části B přílohy č. 4 k tomuto zákonu nezajistí povinný obsah recyklovaných plastů v obalu podle § 12a odst. 1 nebo neohlásí splnění požadavků na povinný obsah recyklovaných plastů v obalu podle § 12 odst. 3.

Pokutu s nejvyšší hranicí sazby lze nově také uložit AOS, která neplní v rámci sdruženého plnění povinností osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu, se kterými uzavřela smlouvu o sdruženém plnění nově zavedené povinnosti § 10a, 11 a 12a, neplní povinnost zjišťovat výši průměrných nákladů obcí pro různé velikostní skupiny obcí podle § 21 odst. 1 písm. i) a AOS, která nevypracuje metodiku způsobem podle § 21 odst. 3 nebo ji nezveřejní na svých internetových stránkách.

Pokoutou do výše 10 000 000 Kč bude také postihována AOS, která jako pověřená AOS nezašle zjištěné údaje o výši nákladů Ministerstvu životního prostředí podle § 21 odst. 3.

Pokuty v nejvyšší hranici sazby jsou obvykle navrhovány pouze ve vztahu k nejzávažnějším porušením povinností AOS, která plní přeneseně povinnosti osob, které uvádějí obaly na trh nebo do oběhu, což lze považovat za přiměřené. V případě organizace zpětného odběru a využití odpadů z obalů se totiž od právnických osob a podnikajících fyzických osob očekává nižší míra povědomí o povinnostech, které pro ně vyplývají ze zákona o obalech než od AOS, zejména proto, že tyto povinnosti přímo souvisí s předmětem podnikání AOS, což odůvodňuje zakotvení přísnějšího rozpětí pokuty. V případě postihu osob, které nezajišťují povinnosti spojené s povinným obsahem recyklátu ve vybraných nápojových lahvích, je nejvyšší hranice opodstatněná, neboť v případě individuálního plnění podle § 13 odst. 1 písm. a) mohou tyto osoby v případě, že mají dominantní postavení na trhu přímo ohrozit plnění cíle SUP ze strany ČR.

Z důvodu možného přímého ohrožení plnění cílů směrnice SUP ze strany ČR je také zaveden nový odst. 2, podle kterého je jak osobám plnícím povinnosti § 10 odst. 5 individuálně podle § 13 odst. 1 písm. a) tak AOS uložena pokuta, jejíž výše se stanoví jako součin čísla označujícího počet procent chybějících k dosažení stanovené minimální úrovně zpětného odběru odpadů z obalů a částky 1 000 000 Kč. Účelem takto flexibilní pokuty je motivace AOS a individuálních systémů k zavádění co nejefektivnějších systémů sběru.

Současně jsou výše pokut pro jednotlivé skutkové podstaty přestupků stanoveny adekvátně vůči závažnosti, a to zejména ve vztahu k životnímu prostředí.

Tato úprava je plně v souladu se Zásadami tvorby právní úpravy přestupků zpracovanými Ministerstvem vnitra.

K čl. III bodům 81 a 82 (§ 46)

Legislativně technická úprava a rozšíření o nově stanovené povinnosti podle § 10a a 11.

K čl. III bodu 83 (§ 50 odst. 2)

Novelizačním bodem je zavedeno zmocnění, kterým MŽP stanoví vybrané druhy vratných zálohovaných jednorázových obalů, na které se vztahuje výjimka uvedená v § 9 odst. 1. Dále je zavedeno zmocnění k úpravě minimálního rozsahu a způsobu informování spotřebitele a působení na změnu chování spotřebitele. Požadavky budou vycházet z harmonizovaných specifikací, které má vydat Komise podle čl. 7 směrnice SUP.

K čl. III bodu 84 (Příloha č. 2)

Jedná se o sjednocení terminologie s nově zavedenou definicí jednorázového obalu v § 2 písm. h).

K čl. III bodu 85 (Příloha č. 4)

Novelizačním bodem jsou vyjmenovány všechny výrobky, vůči kterým jsou v zákoně o obalech implementovány povinnosti SUP a jsou strukturovány tak, aby k nim mohly být v zákoně o obalech vztaženy různé povinnosti. Zákonem o obalech jsou upraveny povinnosti pouze k výrobkům uvedeným v SUP, které jsou obalem ve smyslu § 2 písm. a), nebo ze kterých se může stát obal.

K čl. IV (Přechodná ustanovení k novele zákona o obalech)

Body 1, 4 a 5 je transponován čl. 17 odst. 1, 4. odrážka, podle které členské státy použijí předpisy nezbytné k zajištění souladu s článkem 8 (rozšířená odpovědnost výrobce) do 31. prosince 2024, ale pokud jde o systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, které byly zavedeny před 4. červencem 2018, a o plastové výrobky na jedno použití uvedené v oddíle III části E přílohy do 5. ledna 2023.

Bodem 2 je transponován čl. 13 odst. 1, podle kterého je prvním vykazovaným obdobím kalendářní rok 2022 s výjimkou prvního pododstavce písm. e) a f), u nichž je prvním vykazovaným obdobím kalendářní rok 2023.

Bod 3 je navrhován z důvodu nutnosti nastavení jasných pravidel, jak má být postupováno v případech, kdy navrhovaná novela zákona o obalech nabyde účinnosti v průběhu správního řízení ve věci žádosti o autorizaci. Vzhledem k tomu, že potenciální žadatelé by v takových případech od okamžiku autorizace měli dodržovat podmínky navrhované novely, je zapotřebí žadatelům poskytnout prostor pro sladění projektu s novou legislativou. Za tímto účelem byla žadatelům poskytnuta lhůta 6 měsíců. Do té doby musí žadatel doplnit projekt sdruženého plnění podle nových požadavků § 17 odst. 3 a doložit návrh metodiky výpočtu nákladů na úklid odpadu z jednorázových plastových obalů uvedených v částech C a D přílohy č. 4 k tomuto zákonu podle § 21 odst. 3 a vzory smluv podle § 17 odst. 3 písm. e)

K části čtvrté (změna zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci)

K čl. V

Provedení změny zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci je nutné zejména z toho důvodu, že výkon kontroly SZPI podle předkládaného zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí je vyjmenován mezi kontrolními činnostmi, kterým se SZPI věnuje. Stejně tak je důležité, aby opatření ukládaná inspektory SZPI byla provázána s opatřeními podle navrhované změny zákona o obalech.

K části páté (změna zákona o výrobcích s ukončenou životností)

K čl. VI

Uvedená změna zákona o výrobcích s ukončenou životností je navržena, aby definice ekomodulace odpovídala potřebám navrhovaného zákona. Upravené znění také lépe odpovídá požadavkům čl. 8a směrnice 2008/98/ES. Původní definice pro ekomodulaci se dle zákona o výrobcích s ukončenou životností vázala k povinnosti „zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění“. Vzhledem k tomu, že povinnost ekomodulace má být použita pro neobalové plastové výrobky obdobně jako v zákoně o výrobcích s ukončenou životností, ale na tyto výrobky se dle směrnice SUP nevztahují žádné povinnosti zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění, bylo nutné přizpůsobit i danou definici.

K části šesté (oznámení technického předpisu)

K čl. VII

Ustanovení se týká oznámení návrhu zákona v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti. Nutnost provést technickou notifikaci návrhu zákona vyplývá z toho, že jsou zaváděna některá omezení pro kolektivní systémy jakožto organizace vykonávající systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Nové požadavky mohou být vnímány jako relativně přísné, a tudíž by návrh zákona měl podstoupit proceduru technické notifikace.

K části sedmé (účinnost)

K čl. VIII

Navrhovaný zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2021. Tento termín byl stanoven z důvodu stanovení povinného transpozičního termínu směrnice SUP, který nabývá účinnosti dne 3. července 2021, a s ohledem na tzv. jednotné dny právní účinnosti podle § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb., ve znění zákona č. 277/2019 Sb. Pro stanovení tohoto termínu účinnosti platí několik níže uvedených výjimek.

Výjimka dle písmene a) se vztahuje na čl. III bodu 32 tohoto zákona, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2024. Uvedené ustanovení se týká povinnosti určit si pověřeného zástupce. Vzhledem k plnění příslušných povinností jako je například povinnost vést evidenci, stanovuje zákon termín pro povinnost určit si pověřeného zástupce účinnost od začátku roku 2024.

Výjimka dle písmene b) se vztahuje na čl. III bodu 13 tohoto zákona, které nabývá účinnosti dnem 1. července 2024 a v souladu se směrnicí SUP stanovuje účinnost povinnosti stanovující, že uzávěr nebo víčko vyrobené z plastu zůstane po dobu použití výrobku k určenému účelu připevněno k nádobě.

V Praze dne 25. ledna 2021

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v.r.

Ministr životního prostředí:

Mgr. Richard Brabec v.r.